

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
PASLAUGŲ
ĮSTATYMAS**

2009 m. gruodžio 15 d. Nr. XI-570
Vilnius

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis, taikymo sritis ir principai

1. Šis įstatymas nustato įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimo sąlygas, kartu sudaro prielaidas užtikrinti aukštą paslaugų kokybę. Šis įstatymas taip pat nustato šių laisvių įgyvendinimo principus, administracinio supaprastinimo priemones Lietuvos Respublikoje ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija sistemą siekiant užtikrinti tinkamą įsisteigimo laisvės, laisvės teikti paslaugas ir ūkinės paslaugų teikimo veiklos laisvės įgyvendinimą.

2. Taikant šį įstatymą, turi būti vadovaujama nediskriminavimo, būtinumo ir proporcingumo principais, taip pat Europos Sąjungos teisės normomis ir Europos Sąjungos teisminių institucijų sprendimais, įskaitant prejudicinius sprendimus Europos Sąjungos teisės aiškinimo ir galiojimo klausimais.

3. Šis įstatymas netaikomas:

1) sveikatos priežiūros ir farmacinėms paslaugoms, kurias pacientams teikia sveikatos priežiūros įstaigos ar specialistai, siekdami įvertinti, padėti išsaugoti ar pagerinti pacientų sveikatos būklę tais atvejais, kai šias paslaugas gali teikti tik reglamentuojamos sveikatos priežiūros profesijos specialistai;

2) finansinėms paslaugoms, tokioms kaip kredito įstaigų, kreditavimo, draudimo ir perdraudimo, profesinių ar asmeninių pensijų, vertybinių popierių, investicijų, fondų, mokėjimo ir investavimo konsultacijų paslaugos, įskaitant šio įstatymo 1 priede išvardytas paslaugas;

3) elektroninių ryšių paslaugoms ir tinklams bei su jais susijusioms priemonėms ir paslaugoms, kuriems taikomas Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymas, tiek, kiek juo įgyvendinama 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 323) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendrąja pozicija (EB) Nr. 15/2009 (OL 2009 C 103E, p. 1); 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 337) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendrąja pozicija (EB) Nr. 15/2009 (OL 2009 C 103E, p. 1); Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 349) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendrąja pozicija (EB) Nr. 15/2009 (OL 2009 C 103E, p. 1); 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29 tomas, p. 367), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendrąja pozicija (EB) Nr. 16/2009 (OL 2009 C 103E, p. 40) ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 29

tomas, p. 514) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. vasario 16 d. Tarybos priimta bendrąja pozicija (EB) Nr. 16/2009 (OL 2009 C 103E, p. 40);

4) transporto paslaugoms, kurioms taikoma Europos bendrijos steigimo sutarties V antraštinė dalis, įskaitant uosto paslaugas;

5) laikinojo įdarbinimo agentūrų teikiamoms paslaugoms;

6) audiovizualinio sektoriaus paslaugoms, įskaitant kinematografijos paslaugas, neatsižvelgiant į tai, koks jų kūrimo (gamybos), platinimo ir siuntimo būdas, ir radijo transliacijoms;

7) azartinių lošimų veiklai, susijusiai su pinigine verte turinčiais statymais tikimybių principu pagrįstų žaidimų metu, įskaitant loterijas, lošimą kazino ir lažybas;

8) veiklai, susijusiai su viešosios valdžios funkcijų įgyvendinimu, kaip tai apibrėžta Europos bendrijos steigimo sutarties 45 straipsnyje;

9) valstybės, valstybės įgaliotų subjektų arba labdaros organizacijų teikiamoms socialinėms paslaugoms, susijusioms su socialinio būsto suteikimu, vaikų priežiūra ir parama remtinoms šeimoms ir asmenims, kuriems šios paramos reikia nuolat ar laikinai;

10) privačioms saugos paslaugoms;

11) notarų ir antstolių teikiamoms paslaugoms.

4. Šis įstatymas netaikomas mokesčių ir jų administravimo srityje.

5. Jeigu yra šio įstatymo ir kitų teisės aktų prieštaravimų, taikomos šio įstatymo nuostatos, išskyrus atvejus, kai šiuo įstatymu pirmenybė suteikiama kitų įstatymų nuostatomis.

6. Šiuo įstatymu įgyvendinamas Europos Sąjungos teisės aktas, nurodytas šio įstatymo 4 priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Gavėjas** – gaunantis arba pageidaujantis gauti paslaugą Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, arba Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo ar kita organizacija, taip pat jų padaliniai.

2. **Įsteigimas** – teikėjo faktinis vertimasis ūkine komercine veikla Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje neribotą laiką naudojantis infrastruktūra (pastatu, įranga ar panašiai), kurioje teikiamos paslaugos, kaip nurodyta Europos bendrijos steigimo sutarties 43 straipsnyje.

3. **Įsteigimo valstybė narė** – valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsteigtas teikėjas.

4. **Kontaktinis centras** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotas viešasis juridinis asmuo, kuris, bendradarbiaudamas su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis, teikia šiame įstatyme nustatytą informaciją teikėjams ir gavėjams ir užtikrina galimybę atlikti visas su teisės teikti paslaugas įgijimu ir paslaugų teikimo veiklos vykdymu susijusias procedūras ir formalumus elektroninėmis priemonėmis, taip pat atlieka kitas šiuo įstatymu jam pavestas funkcijas.

5. **Kontaktinis punktas** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota Lietuvos Respublikos valstybės institucija, koordinuojanti per Vidaus rinkos informacinę sistemą vykstantį Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinį bendradarbiavimą su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija, taip pat atliekanti kitas šiuo įstatymu jai pavestas funkcijas.

6. **Leidimas** – licencija, liudijimas, pažymėjimas, sertifikatas, atestatas, diplomai, pažyma, teikimas, įgaliojimas, sprendimas ar kitas panašaus pobūdžio dokumentas, reikalingas pradedant ir vykdant paslaugų teikimo veiklą, įpareigojimas įsiregistruoti valstybės registre ar žinybiniame registre (toliau – registras) arba pateikti informaciją prieš pradedant teisėtai vykdyti paslaugų teikimo veiklą, taip pat kitoks leidimo vykdyti paslaugų teikimo veiklą suteikimas teikėjui ar leidimo gauti paslaugą suteikimas gavėjui.

7. **Leidimų išdavimo tvarka** – bet kokia procedūra, kuria faktiškai įgyvendinamas reikalavimas, kad teikėjas arba gavėjas imtųsi priemonių gauti formalų arba šio įstatymo 7

straipsnio 3 dalyje nurodytą Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos leidimą dėl teisės teikti paslaugas įgijimo ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo.

8. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija – viešojo administravimo subjektas, kuris teisės aktų nustatyta tvarka yra įgaliotas atlikti teikėjų veiklos administracinį reglamentavimą, atlikti jų veiklos priežiūrą ar teikti administracines paslaugas, taip pat teismai, profesinės organizacijos ir asociacijos, kurių sprendimai daro poveikį teikėjų veiklai.

9. Lietuvos Respublikos teikėjas – siūlantis arba teikiantis paslaugą valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, turintis teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, arba Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo ar jo padalinys, taip pat valstybės narės juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys ar dukterinė bendrovė, įsteigti Lietuvos Respublikoje.

10. Paslauga – bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ūkinė komercinė veikla, kurios nereglementuoja nuostatos dėl prekių, kapitalo ar asmenų judėjimo laisvės, kaip nurodyta Europos bendrijos steigimo sutarties 50 straipsnyje.

11. Reglamentuojama profesija – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 3 straipsnio 16 dalyje.

12. Reikalavimas – bet koks įpareigojimas, draudimas, sąlyga ar apribojimas, kurie turi įtakos teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui ir kurie nustatyti įstatymuose ir įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose arba pagal teismų praktiką, profesinių organizacijų taisyklės. Reikalavimai, kurie konkrečiai nereglementuoja arba neturi konkretaus poveikio teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui, tačiau kurių privalo laikytis teikėjai, vykdydami savo ekonominę veiklą, taip, kaip laikosi asmenys veikdami savo vardu (kelių eismo taisyklės, žemės naudojimo taisyklės, miesto ir kaimo planavimas, statybos standartai ir už tokių taisyklių nesilaikymą taikomos administracinės nuobaudos ir panašiai), ir socialinių partnerių kolektyviniuose susitarimuose nustatytos taisyklės nelaikomi reikalavimais.

13. Svarbūs visuomenės interesai – Europos Sąjungos teisės numatytos priežastys, kuriomis galima pagrįsti reikalavimų nustatymą, įskaitant viešąją tvarką, visuomenės saugumą, visuomenės saugą, visuomenės sveikatą, socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros išsaugojimą, vartotojų, gavėjų ir darbuotojų apsaugą, prekybos sandorių sąžiningumą, kovą su nusikalstamumu, aplinkos ir miesto aplinkos apsaugą, gyvūnų sveikatą, intelektinę nuosavybę, nacionalinio istorinio ir meninio paveldo išsaugojimą, socialinės politikos ir kultūros politikos tikslus.

14. Teikėjas – Lietuvos Respublikos teikėjas ar valstybės narės teikėjas.

15. Valstybė narė – bet kuri Europos Sąjungos valstybė narė ar kita Europos ekonominės erdvės valstybė.

16. Valstybė narė, kurioje teikiama paslauga, – valstybė narė, kurioje laikinai paslauga teikia Lietuvos Respublikos teikėjas.

17. Valstybės narės kompetentinga institucija – bet kokia valstybės narės įstaiga ar valstybės institucija, atliekanti paslaugų teikimo veiklos priežiūros arba reglamentavimo funkcijas, pavyzdžiui, administravimo institucijos, teismai, profesinės organizacijos ir asociacijos, kurios, įgyvendindamos savo teisinį savarankiškumą, reglamentuoja teisės teikti paslaugas įgijimą ar paslaugų teikimo veiklos vykdymą, išskyrus Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją.

18. Valstybės narės teikėjas – siūlantis arba teikiantis paslaugą valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis, arba valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo, arba kita organizacija ar jų padaliniai.

19. Vidaus rinkos informacinė sistema (toliau – VRI sistema) – Europos Komisijos sukurta Europos Sąjungos vidaus rinkos informacinė sistema, skirta keistis informacija tarp valstybių narių kompetentingų institucijų (įskaitant Lietuvos Respublikos kompetentingas

institucijas), siekiant užtikrinti veiksmingą administracinį bendradarbiavimą įgyvendinant šio įstatymo 4 priede nurodytą Europos Sąjungos teisės aktą.

ANTRASIS SKIRSNIS ĮSISTEIGIMO LAISVĖS ĮGYVENDINIMAS

3 straipsnis. Reikalavimai, kuriuos draudžiama nustatyti įsisteigimo laisvę reglamentuojančiuose teisės aktuose

Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose negali būti nustatyta šių reikalavimų teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui:

1) tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuojančių teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas, įskaitant pilietybės reikalavimus teikėjui, jo darbuotojams, dalyviams arba teikėjo valdymo ar priežiūros organų nariams ir reikalavimą, kad teikėjas, jo darbuotojai, dalyviai arba teikėjo valdymo ar priežiūros organų nariai nuolat gyventų Lietuvos Respublikos teritorijoje;

2) draudžiančių teikėjui būti įsteigiam daugiau negu vienoje valstybėje narėje arba būti įtrauktam į daugiau negu vienos valstybės narės registrus, arba būti daugiau negu vienos valstybės narės profesinių organizacijų ar asociacijų nariu;

3) ribojančių teikėjo laisvę rinktis, ar steigti juridinį asmenį, filialą, atstovybę ar dukterinę bendrovę Lietuvos Respublikoje;

4) kuriais remiantis valstybės narės teikėjams būtų suteikta teisė vykdyti paslaugų teikimo veiklą Lietuvos Respublikoje abipusiškumo sąlygomis, kai kitos valstybės narės paslaugų teikėjams taikomos tokios pačios sąlygos, kokias pastaroji valstybė narė taiko Lietuvos Respublikos teikėjams;

5) susijusių su ekonominio poreikio vertinimu kiekvienu atskiru atveju, siekiant nustatyti, ar yra ekonominis veiklos poreikis ar rinkos paklausa, koks galimas ar faktinis veiklos poveikis ekonomikai, ar veikla tinkama atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytus ekonomikos plėtros tikslus. Šis draudimas netaikomas, kai tai pateisinama svarbiais visuomenės interesais;

6) suteikiančių galimybę konkuruojantiems teikėjams tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauti Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms priimant sprendimus dėl leidimų išdavimo, įskaitant jų dalyvavimą konsultacinėje veikloje, išskyrus profesines sąjungas ir asociacijas arba kitas organizacijas, veikiančias kaip Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija išduodant leidimus arba priimant kitus Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimus. Šis draudimas netaikomas organizacijų konsultacijoms, nesusijusioms su prašymais dėl konkrečių leidimų išdavimo, ir konsultacijoms su visuomene;

7) reikalaujančių pateikti finansinę garantiją arba sudaryti draudimo sutartį su Lietuvos Respublikos teikėju. Šis draudimas neapima reikalavimo pateikti finansinę garantiją ar sudaryti draudimo sutartį;

8) įpareigojančių teikėją tam tikrą laiką būti iš anksto įregistruotam Lietuvos Respublikos registre arba tam tikrą laiką būti vykdomam veiklą Lietuvos Respublikoje.

4 straipsnis. Įsisteigimo laisvei taikomi reikalavimai

1. Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyti reikalavimai teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui turi atitikti šiuos principus:

1) nediskriminavimo; t. y. reikalavimai negali tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas;

2) būtinumo; t. y. reikalavimai privalo būti pateisinami svarbiais visuomenės interesais;

3) proporcingumo; t. y. reikalavimai privalo būti proporcingi ir tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti ir neriboti teisės teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymo

daugiau, negu to reikia atitinkamam tikslui pasiekti.

2. Siekiant užtikrinti įsisteigimo laisvę, Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatant reikalavimus teisės teikti paslaugas įgijimui arba paslaugų teikimo veiklos vykdymui, turi būti užtikrinama, kad šio straipsnio 1 dalyje nustatytus principus atitiktų šie reikalavimai:

1) kiekybiniai ar teritoriniai apribojimai, pirmiausia apribojimai, susiję su gyventojų skaičiumi arba su minimaliu geografiniu atstumu tarp teikėjų;

2) įpareigojimas teikėjui būti tam tikros teisinės formos;

3) reikalavimai teikėjui dėl minimalaus kapitalo, dalyvių kvalifikacijos ar kitokie reikalavimai, turintys įtakos teisei būti teikėjo dalyviu;

4) apribojimas, dėl kurio tam tikras paslaugas gali teikti tik tam tikri teikėjai (išskyrus Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatyme nustatytus atvejus arba kai tai nustatyta Europos Sąjungos teisės aktuose);

5) draudimas teikėjui būti daugiau negu vieno juridinio asmens, turinčio buveinę Lietuvos Respublikos teritorijoje, dalyviu;

6) reikalavimai teikėjui dėl minimalaus darbuotojų skaičiaus;

7) reikalavimai teikėjui dėl teikiamų paslaugų minimalių ir (arba) maksimalių įkainių;

8) įpareigojimas teikėjui teikiant paslaugą teikti ir kitas paslaugas.

3. Rengdama teisės akto projektą, taip pat priėmusi teisės aktą, kuriame nustatyti šio straipsnio 2 dalyje nurodyti reikalavimai, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai valstybės institucijai informaciją apie tokių reikalavimų nustatymą. Su šia informacija pateikiamas pagrindimas, kad nustatomi reikalavimai atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytus principus.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota valstybės institucija, gavusi iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka praneša Europos Komisijai apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų nustatymą ir pateikia šių reikalavimų atitikties šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems principams pagrindimą.

5 straipsnis. Teisės teikti paslaugas įgijimui ir paslaugų teikimo veiklos vykdymui taikomos leidimų išdavimo tvarkos reglamentavimas

Leidimų išdavimo, jų galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimų galiojimo panaikinimo esminiai reikalavimai, taip pat reikalavimai, kurių vykdydami veiklą turi laikytis leidimą gavę teikėjai, nustatomi įstatymais vadovaujantis šio įstatymo 4 straipsnyje nurodytais principais.

6 straipsnis. Leidimų išdavimo, jų galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimų galiojimo panaikinimo tvarkos sąlygos

1. Teisės aktuose nustatyta leidimų išdavimo, jų galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimų galiojimo panaikinimo tvarka grindžiama kriterijais, kurie privalo būti:

1) nediskriminaciniai;

2) pateisinami svarbiais visuomenės interesais;

3) proporcingi siekiamam visuomenės interesų tikslui;

4) aiškūs ir nedviprasmiški;

5) objektyvūs;

6) iš anksto viešai skelbiami;

7) skaidrūs ir prieinami susipažinti.

2. Pateikti prašymai dėl leidimo išdavimo turi būti išnagrinėti objektyviai ir nešališkai.

3. Tais atvejais, kai prieš pradėdant teikti paslaugas Lietuvoje reikalaujama gauti leidimą, negali būti reikalaujama pakartotinai įvykdyti tokius pat arba iš esmės panašius reikalavimus ir (arba) kontrolės priemones, kuriuos teikėjas jau yra įvykdęs kitoje valstybėje

narėje arba Lietuvos Respublikoje siekdamas gauti kitą leidimą. Teikėjas kartu su prašymu dėl leidimo išdavimo tiesiogiai arba per kontaktinį centrą Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pateikia visą būtiną informaciją apie šiuos teikėjo kitoje valstybėje narėje arba Lietuvos Respublikoje įvykdytus reikalavimus ir (arba) kontrolės priemones.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimai dėl leidimų išdavimo, jų galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimų galiojimo panaikinimo privalo būti pagrįsti.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimai dėl leidimų išdavimo, jų galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir leidimų galiojimo panaikinimo gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

7 straipsnis. Leidimų išdavimo terminai

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija leidimą arba motyvuotą rašytinį atsisakymą išduoti leidimą privalo pateikti pareiškėjui ne vėliau kaip per 30 dienų, išskyrus atvejus, kai įstatymuose pagrįstai nustatytas ilgesnis terminas. Šis terminas skaičiuojamas nuo tos dienos, kurią kontaktinis centras arba Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, kai pareiškėjas kreipiasi tiesiogiai į Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją, gauna visus tinkamai įformintus dokumentus ir informaciją, reikalingus leidimui gauti.

2. Įstatymuose nustatytais išimtiniais atvejais šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas gali būti dėl svarbių priežasčių vieną kartą pratęstas iki 30 dienų. Šiuo atveju Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priėmusi sprendimą pratęsti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą, privalo iki šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino pabaigos pranešti pareiškėjui apie termino pratęsimą ir priežastis, dėl kurių terminas buvo pratęstas.

3. Jeigu į tinkamai įformintą prašymą dėl leidimo išdavimo, pateiktą kartu su visais leidimui išduoti reikalingais dokumentais ir informacija (toliau – prašymas), neatsakoma per įstatymų nustatytą terminą, laikoma, kad leidimas yra išduotas, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus, kuriais atsakymo dėl leidimo išdavimo nepateikimas nelaikomas leidimo išdavimu ir tokios išimtys pateisinamos svarbiais visuomenės interesais, įskaitant teisėtus trečiųjų asmenų interesus.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, kuriai pateiktas prašymas, per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo išsiunčia pareiškėjui patvirtinimą, kad prašymas yra gautas. Šiame patvirtinime privalo būti nurodyta:

1) terminas, per kurį privalo būti išnagrinėtas prašymas;

2) galimos pareiškėjo teisių gynimo priemonės, kuriomis galima naudotis, jeigu kiltų Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir pareiškėjo ginčų;

3) nuostata, kad, pareiškėjui negavus atsakymo per nustatytą terminą, laikoma, kad leidimas išduotas, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus, kuriais atsakymo dėl leidimo išdavimo nepateikimas nelaikomas leidimo išdavimu.

5. Jeigu pareiškėjas pateikia neišsamų ar netinkamai įformintą prašymą arba pateikia ne visus dokumentus ar informaciją, kurių reikia leidimui išduoti, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, kuriai pateiktas prašymas, per 5 darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo praneša pareiškėjui apie būtinybę pateikti trūkstamus dokumentus ar informaciją ir apie tai, kad terminas leidimui išduoti skaičiuojamas nuo visų tinkamai įformintų dokumentų ir informacijos pateikimo dienos.

6. Jeigu pareiškėjo prašymas atmetamas dėl to, kad buvo pateiktas nesilaikant teisės aktuose nustatytos tvarkos, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, kuriai pateiktas prašymas, per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo išsiunčia pareiškėjui pranešimą apie prašymo atmetimą ir nurodo atmetimo priežastis.

7. Jeigu pareiškėjo prašymas pateikiamas Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai, kuri negaliota išduoti tokio leidimo, ši institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio prašymo gavimo dienos persiunčia jį Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai, įgaliotai išduoti tokį leidimą, arba kontaktiniam centrui, praneša apie tai

pareiškėjui ir nurodo persiuntimo priežastis.

8 straipsnis. Leidimų skaičius, galiojimo teritorija ir trukmė

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija leidimą teikėjui išduoda neribotam laikui, išskyrus šiuos atvejus:

1) leidimas pratęsiamas automatiškai arba jis susijęs su nuolatiniu leidimų išdavimo tvarka nustatytų reikalavimų vykdymu;

2) ribotas leidimų skaičius pateisinamas svarbiais visuomenės interesais;

3) leidimų skaičius ribotas dėl gamtinių išteklių arba techninių pajėgumų stokos;

4) ribota leidimo galiojimo trukmė pateisinama svarbiais visuomenės interesais.

2. Tais atvejais, kai išduodamų leidimų verstis tam tikros rūšies veikla skaičius yra ribotas dėl gamtinių išteklių ar techninių pajėgumų stokos, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo pareiškėjams taikyti nešališką ir skaidrią atrankos procedūrą. Šiais atvejais leidimas negali būti pratęsiamas automatiškai ar suteikti kokių nors privilegijų teikėjui, kuriam išduoto leidimo galiojimo laikas baigėsi ne vėliau kaip prieš 10 dienų, arba teikėjui, kurį su minėtu teikėju sieja glaudus ryšys, pasireiškiantis kontrole arba dalyvavimu, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos draudimo įstatyme, arba kai šie teikėjai yra sutuoktiniai, artimieji giminaičiai arba juos sieja svainystės ryšiai. Nustatant atrankos procedūras, turi būti laikomasi šio įstatymo 5 ir 6 straipsnių nuostatų ir gali būti atsižvelgiama į svarbius visuomenės interesus.

3. Išduotas leidimas suteikia teikėjui teisę teikti paslaugas visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje. Teisę teikti paslaugas taip pat įgyja leidimą gavusio teikėjo Lietuvos Respublikoje įsteigti padaliniai ir dukterinės bendrovės, jeigu jie vykdo veiklą, dėl kurios teikėjui yra išduotas leidimas. Įstatymuose gali būti nustatyta įpareigojimų gauti atskirus leidimus arba apribojimų dėl leidimų galiojimo tam tikroje Lietuvos Respublikos teritorijos dalyje, jeigu tokios išimtys pateisinamos svarbiais visuomenės interesais.

4. Teikėjas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti kontaktiniam centrui arba tiesiogiai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai informaciją apie:

1) teikėjo Lietuvos Respublikoje įsteigtus padalinius ir dukterines bendroves, kurie ketina pradėti arba nustojo naudotis teikėjui išduotu leidimu pagal šio straipsnio 3 dalį;

2) su teikėjo ir (arba) teikėjo Lietuvos Respublikoje įsteigtų padalinių ar dukterinių bendrovių, kurie naudojami teikėjui išduotu leidimu, veikla susijusių sąlygų pasikeitimus, taip pat teisinės formos, teisinio statuso ar kitus pasikeitimus, dėl kurių nebevykdomi leidimo išdavimo reikalavimai.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytą informaciją teikėjas privalo Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pateikti per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kurią informacija jam tapo ar turėjo tapti žinoma.

TREČIASIS SKIRSNIS LAISVĖS TEIKTI PASLAUGAS ĮGYVENDINIMAS

9 straipsnis. Laisvas paslaugų teikimas ir jo išimtys

1. Valstybių narių teikėjams neribojama laisvė laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 2 priede nurodytas sritis ir kitus šiame įstatyme nustatytus atvejus.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos paslaugų teikimo laikinumą vertina atsižvelgdamos į paslaugų teikimo trukmę, reguliarumą, dažnumą ir tęstinumą, taip pat į konkrečios paslaugos ypatumus. Konkretūs tam tikrų paslaugų teikimo laikinumo vertinimo kriterijai nustatomi šių paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

3. Laikinai Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems valstybių narių teikėjams Lietuvos Respublikos įstatymais gali būti nustatoma reikalavimų teisės teikti paslaugas

įgijimui ir paslaugų teikimo veiklos vykdymui, tačiau jie negali pažeisti šių principų:

1) nediskriminavimo; t. y. reikalavimai negali tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti teikėją dėl pilietybės, gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje teikėjas yra įsteigtas;

2) būtinumo; t. y. reikalavimai privalo būti pagrįsti viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslais;

3) proporcingumo; t. y. reikalavimai privalo būti proporcingi ir tinkami siekiamam tikslui įgyvendinti ir neriboti laisvės teikti paslaugas daugiau, negu to reikia siekiamam tikslui įgyvendinti.

4. Tais atvejais, kai, laikantis šio straipsnio 3 dalyje nustatytų principų, prieš pradedant laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje reikalaujama gauti leidimą, negali būti reikalaujama pakartotinai įvykdyti tokius pat arba iš esmės panašius reikalavimus ir (arba) kontrolės priemonės, kuriuos valstybės narės teikėjas jau yra įvykdęs kitoje valstybėje narėje arba Lietuvos Respublikoje gaudamas kitą leidimą. Toks teikėjas, kartu su prašymu dėl leidimo išdavimo, tiesiogiai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai arba per kontaktinį centrą pateikia visą būtiną informaciją apie šiuos teikėjo kitoje valstybėje narėje arba Lietuvos Respublikoje įvykdytus reikalavimus.

5. Rengdama teisės akto projektą, taip pat priėmusi teisės aktą, kuriame nustatomi ar panaikinami šio straipsnio 3 dalyje nurodyti reikalavimai, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka pateikia Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai institucijai informaciją apie tokių reikalavimų nustatymą ar panaikinimą. Su šia informacija pateikiamas nustatytų reikalavimų pagrindimas viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos tikslais ir jų atitiktis šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems principams arba pateikiamos tokių reikalavimų panaikinimo priežastys.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, gavusi iš Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 5 dalyje nurodytą informaciją, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka praneša Europos Komisijai apie šio straipsnio 3 dalyje nurodytų reikalavimų nustatymą ar panaikinimą ir pateikia tokių nustatytų reikalavimų atitiktis šio straipsnio 3 ir 5 dalių nuostatomis pagrindimą arba nurodo reikalavimų panaikinimo priežastis.

10 straipsnis. Laisvės teikti paslaugas apribojimai išimtiniais atvejais

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nesilaikydama šio įstatymo 9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatytų reikalavimų, konkrečiam valstybės narės teikėjui, laikinai teikiančiam paslaugas Lietuvos Respublikoje, išimtiniais atvejais įstatymų nustatyta tvarka gali taikyti laisvę teikti paslaugas ribojančias priemones, susijusias su jo teikiamų paslaugų saugumo užtikrinimu. Konkrečios priemonės nustatomos tam tikrų paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

2. Laisvę teikti paslaugas ribojančias priemones šio straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju galima taikyti tik laikantis šio įstatymo 27 straipsnyje nustatytos tvarkos ir šiomis sąlygomis:

1) dėl nuostatų, kuriomis vadovaujantis taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės, nėra priimta Europos Sąjungos teisės aktų;

2) taikomos priemonės gavėjus apsaugo labiau negu tuo atveju, jei priemonių būtų imtasi teikėjo įsteigimo valstybėje narėje;

3) teikėjo įsteigimo valstybė narė netaikė jokių priemonių arba jos, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nuomone, buvo nepakankamos;

4) taikomos priemonės yra proporcingos.

11 straipsnis. Gavėjų teisės

1. Draudžiama riboti gavėjų teisę naudotis valstybių narių teikėjų teikiamomis paslaugomis nustatant šiuos ar panašius reikalavimus gavėjams:

1) reikalavimą gauti leidimą;

2) teikiamo finansavimo diskriminacinio pobūdžio apribojimą dėl to, kad teikėjas yra įsteigtas kitoje valstybėje narėje, arba dėl to, kad paslauga teikiama kitoje valstybėje narėje.

2. Draudžiama diskriminuoti gavėjus dėl pilietybės, nuolatinės gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje gavėjas yra įsteigtas.

3. Nustatant viešai skelbiamas teikėjų bendrąsias paslaugų gavimo sąlygas, draudžiama nustatyti reikalavimus, diskriminuojančius gavėjus dėl pilietybės, nuolatinės gyvenamosios vietos ar valstybės narės, kurioje gavėjas yra įsteigtas, išskyrus atvejus, kuriais šie reikalavimai yra objektyviai pateisinami.

12 straipsnis. Viešosios įstaigos Europos vartotojų centro gavėjams teikiama informacija

1. Viešoji įstaiga Europos vartotojų centras (toliau – Europos vartotojų centras) gavėjams teikia šią informaciją:

1) bendro pobūdžio informaciją apie kitose valstybėse narėse taikomus reikalavimus, susijusius su teise teikti paslaugas arba paslaugų teikimo veiklos vykdymu, ypač apie reikalavimus, susijusius su vartotojų apsauga;

2) bendro pobūdžio informaciją apie gavėjų teisių gynimo būdus kitose valstybėse narėse, kai kyla teikėjo ir gavėjo ginčų;

3) kitų valstybių narių asociacijų arba organizacijų, įskaitant Europos vartotojų centrų tinklo centrus, iš kurių gavėjai gali gauti praktinės pagalbos, kontaktinius duomenis.

2. Europos vartotojų centras šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją teikia žodžiu, raštu, elektroninėmis priemonėmis ar kitais telekomunikacijų galiniais įrenginiais. Teikiama informacija turi būti aktuali.

3. Vykdydamas šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus, Europos vartotojų centras prireikus susisieikia su atitinkama valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Europos vartotojų centras privalo užtikrinti, kad į bet kokią prašymą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pateikimo būtų atsakoma per protingą terminą.

5. Jeigu gavėjo prašymas dėl informacijos pateikimo yra klaidingas arba prašoma pateikti informaciją, nenurodytą šio straipsnio 1 dalyje ir ne pagal kompetenciją, apie tai pareiškėjui pranešama per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

6. Jeigu gavėjo prašymas dėl informacijos pateikimo yra neišsamus ir dėl to Europos vartotojų centras negali pateikti prašomos informacijos, pareiškėjui per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos pranešama apie būtinybę pateikti papildomą informaciją.

KETVIRTASIS SKIRSNIS PASLAUGŲ KOKYBĖS UŽTIKRINIMAS

13 straipsnis. Informacijos teikimas

1. Be kituose paslaugų teikimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytos informacijos, teikėjai gavėjams privalo teikti šią informaciją:

1) teikėjo pavadinimą, jo teisinį statusą ir teisinę formą, buveinės adresą ir kontaktinius duomenis, pirmiausia adresą, fakso numerį ir (arba) elektroninio pašto adresą, ir (arba) telefono numerį, kuriais būtų galima greitai su juo susisiekti, bendrauti tiesiogiai ir elektroninėmis priemonėmis, kuriais gavėjas galėtų pateikti skundą arba teirautis informacijos apie teikiamas paslaugas. Jeigu teikėjo – juridinio asmens buveinės adresas skiriasi nuo adreso, kurį jis paprastai naudoja korespondencijai, teikėjas nurodo ir savo buveinės adresą;

2) kai teikėjas yra įregistruotas viešame registre, – šio registro pavadinimą ir teikėjo registracijos kodą arba lygiavertčius identifikavimo duomenis iš registro;

3) kai paslaugų teikimo veiklai taikoma leidimų išdavimo tvarka, – leidimus išduodančios Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ar valstybės narės kompetentingos institucijos arba kontaktinio centro ar valstybės narės atitinkamo kontaktinio centro duomenis: pavadinimą, adresą, kontaktinius duomenis;

4) kai teikėjas yra pridėtinės vertės mokesčio mokėtojas, – pridėtinės vertės mokesčio mokėtojo kodą;

5) reglamentuojamų profesijų atveju – profesinės organizacijos arba kitos institucijos, kurioje teikėjas yra įregistruotas, pavadinimą, teikėjo profesinį vardą ir valstybę narę, kurioje tas vardas buvo įregistruotas;

6) teikėjo taikomas bendrąsias paslaugų teikimo sąlygas ir nuostatas, jeigu jų yra;

7) teikėjo taikomas sutarties sąlygas, jeigu jų yra, susijusias su taikoma teise, ginčų sprendimo būdu ir (arba) vieta;

8) apie teisės aktų nenustatytą garantinį aptarnavimą, jeigu jis yra;

9) paslaugos kainą, kai teikėjas iš anksto nustato tam tikros rūšies paslaugų kainą;

10) apie pagrindines paslaugos savybes, jeigu jos nėra akivaizdžios;

11) apie privalomą profesinės atsakomybės draudimą arba garantijas (draudiko arba garantiją teikiančio asmens kontaktinius duomenis ir teritorinį draudimo galiojimą, kitą informaciją).

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija teikėjo pasirinkimu turi būti:

1) teikiama paties teikėjo savo iniciatyva;

2) prieinama gavėjui vietoje, kurioje teikiama paslauga arba sudaroma sutartis;

3) prieinama gavėjui elektroninėmis priemonėmis teikėjo nurodytu adresu;

4) įtraukta į teikėjo gavėjui pateikiamus informacinius dokumentus, kuriuose išsamiai aprašyta atitinkama paslauga.

3. Per 5 darbo dienas nuo gavėjo prašymo gavimo teikėjai privalo gavėjui pateikti šią papildomą informaciją:

1) kai teikėjas nėra iš anksto nustatęs kainos už tam tikros rūšies paslaugas, – paslaugos kainą arba, jeigu tikslios kainos neįmanoma nurodyti, kainos apskaičiavimo metodą, kad gavėjas galėtų ją patikrinti, arba išsamią sąmatą;

2) reglamentuojamų profesijų atveju – nuorodą į teikėjo įsteigimo valstybėje narėje taikomas profesines taisykles ir informaciją apie jų gavimo būdus;

3) informaciją apie teikėjo vykdomas kelias skirtingas veiklas ir jungtinės veiklos (partnerystės) pagrindu vykdomas kelias skirtingas veiklas, tiesiogiai susijusias su teikiama paslauga, taip pat apie priemones, kurių buvo imtasi siekiant išvengti interesų konflikto. Ši informacija pateikiama informaciniame dokumente, kuriame teikėjas išsamiai aprašo savo paslaugas;

4) profesinės etikos taisykles (standartus), kurias yra taikomos teikėjui, ir informaciją, kur ir kokiomis kalbomis jas galima rasti elektroninėmis priemonėmis;

5) ginčų sprendimo ne teismo tvarka ypatumus ir sąlygas, kai teikėjui taikomos profesinės etikos taisyklės (standartai) arba jis yra profesinės organizacijos, numatančios ginčų sprendimo ne teismo tvarka galimybę, narys.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti pateikiama arba pranešama aiškiai ir nedviprasmiškai, taip pat turi būti suteikiama pakankamai laiko su ja susipažinti prieš sutarties sudarymą arba, jeigu sutartis raštu nesudaroma, prieš paslaugos suteikimą.

5. Pareiga įrodyti šiame įstatyme nurodytos informacijos pateikimo gavėjui ir pateiktos informacijos tikrumo faktą tenka teikėjui.

6. Teikėjai, kuriems yra taikomi elgesio kodeksai arba kurie yra prekybos asociacijų ar profesinių organizacijų, numatančių ginčų sprendimo ne teismo tvarka galimybę, nariai, apie elgesio kodeksų taikymą ar narystę privalo pranešti gavėjui ir šį faktą nurodyti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytuose informaciniuose dokumentuose.

14 straipsnis. Profesinės civilinės atsakomybės draudimas ir garantijos

1. Teisės aktuose gali būti nustatytas reikalavimas, kad teikėjai, kurių paslaugos yra susijusios su tiesiogine konkrečia rizika gavėjo ar trečiojo asmens sveikatai ar saugumui arba gavėjo finansiniam saugumui, įsigytų profesinės civilinės atsakomybės draudimą, atitinkantį rizikos pobūdį ir dydį, arba pateiktų garantiją ar panašią priemonę, kurios būtų lygiavertės

arba savo paskirtimi iš esmės atitiktų profesinės civilinės atsakomybės draudimą.

2. Kai valstybės narės teikėjas įgyvendina įsisteigimo laisvę Lietuvos Respublikoje, negalima reikalauti iš jo profesinės civilinės atsakomybės draudimo arba garantijos, jeigu teikėjas įsisteigimo valstybėje narėje turi tokią pat garantiją arba iš esmės savo paskirtimi ir dydžiu, vertinant pagal draudimo riziką, draudimo sumą ar garantijos didžiausią sumą ir galimas draudimo apsaugos netaikymo sritis, jai lygiavertę garantiją.

3. Teisės aktuose, kuriuose nustatytas reikalavimas, kad Lietuvos Respublikos teikėjas įsigytų profesinės civilinės atsakomybės draudimą arba pateiktų kokią nors kitą garantiją, turi būti nustatyta, kad pripažįstama ir kitos valstybės narės draudimo įstaigos išduota tokio draudimo pažyma.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimai dėl profesinės civilinės atsakomybės draudimo, garantijos ar lygiavertės priemonės netaikomi profesinio civilinio draudimo ar garantijos priemonėms, numatytoms Europos Sąjungos teisės aktuose arba juos įgyvendinančiuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose.

15 straipsnis. Su reglamentuojamomis profesijomis susijusi komercinė informacija

1. Lietuvos Respublikos teisės aktais negali būti nustatyta absoliutaus draudimo teikti su reglamentuojamomis profesijomis susijusios komercinės informacijos.

2. Su reglamentuojamomis profesijomis susijusi komercinė informacija turi atitikti profesines taisykles, suderintas su Europos Sąjungos teisės reikalavimais, pirmiausia susijusias su profesijos nepriklausomumu, orumu ir sąžiningumu, taip pat profesinės paslapties saugojimu, atsižvelgiant į kiekvienos profesijos specifinį pobūdį. Profesinės reklaminių pranešimų taisyklės turi būti nediskriminacinės, pateisinamos svarbiais visuomenės interesais ir proporcingos.

16 straipsnis. Daugiasritė veikla

1. Teikėjams neturi būti nustatomi reikalavimai, kurie įpareigotų juos verstis tik tam tikra konkrečia veikla arba kurie ribotų teikėjo teisę vykdyti kelias skirtingas veiklas arba jungtinės veiklos (partnerystės) pagrindu vykdomas kelias skirtingas veiklas. Tačiau tokie reikalavimai gali būti nustatomi šiems teikėjams:

1) reglamentuojamų profesijų teikėjams, jeigu tokių reikalavimų taikymas pateisinamas siekiu užtikrinti profesinės etikos ir elgesio taisyklių, priklausančių nuo kiekvienos profesijos pobūdžio, laikymąsi ir yra būtinas šių teikėjų nepriklausomumui ir nešališkumui užtikrinti;

2) sertifikavimo, akreditavimo, techninės stebėsenos, tyrimų arba bandymų paslaugų teikėjams, jeigu tokių reikalavimų taikymas pateisinamas siekiu užtikrinti šių teikėjų nepriklausomumą ir nešališkumą.

2. Jeigu šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems teikėjams leidžiama verstis keliomis veiklomis, teisės aktais turi būti užtikrinama:

1) kad būtų išvengta interesų konfliktų ir kelių skirtingų veiklų nesuderinamumo;

2) skirtingoms veikloms būtinas nepriklausomumas ir nešališkumas;

3) kad pagrindinės skirtingų veiklų profesinės etikos ir elgesio taisyklės būtų suderintos, įskaitant taisykles dėl profesinių paslapčių saugojimo.

17 straipsnis. Gavėjų skundai

Teikėjai privalo atsakyti į gavėjų skundus dėl paslaugų teikimo per 10 darbo dienų nuo skundo gavimo dienos.

PENKTASIS SKIRSNIS ADMINISTRACINIS SUPAPRASTINIMAS

18 straipsnis. Kontaktinis centras ir jo funkcijos

1. Kontaktinio centro veiklos ir bendradarbiavimo su Lietuvos Respublikos

kompetentingomis institucijomis tvarką, taip pat Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų informacijos pateikimo kontaktiniam centrui tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

2. Teikėjai ir gavėjai, siekdami vykdyti teisės aktų reikalavimus, susijusius su teisės teikti paslaugas įgijimu ar paslaugų teikimo veiklos vykdymu, ir (arba) gauti tam tikrą informaciją, turi teisę naudotis kontaktinio centro paslaugomis arba kreiptis tiesiogiai į Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas, išskyrus teismus.

3. Kontaktinis centras Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka užtikrina galimybę teikėjams ir gavėjams atlikti visas su teisės teikti paslaugas įgijimu ir paslaugų teikimo veiklos vykdymu susijusias procedūras ir formalumus, tai yra:

1) pateikti visus prašymus, dokumentus ir informaciją, būtinus leidimams gauti, taip pat deklaracijas, pranešimus ar Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms teikiamus prašymus įrašyti į registrą, sąrašą arba duomenų bazę arba įsiregistruoti profesinėje organizacijoje ir prašymus bei dokumentus, būtinus nutraukiant ūkinę veiklą;

2) gauti Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų išduotus leidimus ir kitus dokumentus;

3) gauti ir pateikti šiame įstatyme nustatytą informaciją.

4. Kontaktinis centras, gavęs teikėjo ar gavėjo prašymą atlikti konkrečias procedūras ir formalumus, šį prašymą ir prie jo pridėtus dokumentus bei informaciją per 2 darbo dienas perduoda Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai, o ši atlieka Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytus veiksmus. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atlikusi Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytus veiksmus (priėmusi sprendimą išduoti leidimą, suteikti informaciją ar panašiai), per Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytą terminą privalo pateikti atsakymą į prašymą ir (arba) kitus dokumentus ir informaciją prašymą pateikusiam teikėjui arba gavėjui tiesiogiai arba per kontaktinį centrą. Jeigu prašymas kontaktiniam centrui buvo pateiktas elektroninėmis priemonėmis, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija atsakymą taip pat pateikia elektroninėmis priemonėmis arba, jeigu gavėjas arba teikėjas pageidavo rašytinio atsakymo, raštu.

19 straipsnis. Kontaktinio centro ir Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų teikiama informacija

1. Kontaktinis centras Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka teikėjams ir gavėjams teikia šią informaciją:

1) informaciją apie Lietuvos Respublikoje paslaugas teikiantiems teikėjams taikomus reikalavimus, įskaitant procedūras ir formalumus, kuriuos būtina atlikti siekiant įgyti teisę teikti paslaugas arba vykdyti paslaugų teikimo veiklą;

2) Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų kontaktinius duomenis;

3) informaciją apie prieigos prie registrų ir duomenų bazių priemones ir sąlygas;

4) informaciją apie teisių gynimo priemones, kuriomis galima naudotis Lietuvos Respublikoje, kai kyla Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ir teikėjo ar gavėjo arba teikėjo ir gavėjo, arba teikėjų tarpusavio ginčai;

5) Lietuvos Respublikos asociacijų arba organizacijų, kurios nėra Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir kurios gali teikėjams ar gavėjams suteikti praktinę pagalbą, kontaktinius duomenis;

6) bendro pobūdžio informaciją apie paslaugų kokybės vertinimo kriterijus.

2. Teikėjai ir gavėjai kontaktiniam centrui arba tiesiogiai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pateikę prašymą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos suteikimo turi teisę gauti informaciją apie tai, kaip šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyti reikalavimai paprastai aiškinami ir taikomi. Ši teisė neapima teisės gauti teisinės konsultacijas konkrečiais atvejais.

3. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia žodžiu, raštu, elektroninėmis priemonėmis ar kitais

telekomunikacijų galiniais įrenginiais, esant galimybei, – ne tik valstybine, bet ir kitos valstybės narės kalba. Teikiama informacija turi būti aktuali.

4. Kontaktinis centras ir Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo užtikrinti, kad į bet kokią prašymą dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos pateikimo būtų atsakoma per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

5. Jeigu prašymas dėl informacijos pateikimo yra klaidingas, kontaktinis centras arba Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija apie tai praneša teikėjui ar gavėjui per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

6. Jeigu prašymas dėl informacijos pateikimo yra pateiktas ne pagal kompetenciją, kontaktinis centras arba Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio prašymo gavimo dienos persiunčia jį Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai, įgaliotai teikti prašomą informaciją, apie tai praneša teikėjui ar gavėjui ir paaiškina prašymo persiuntimo priežastis.

20 straipsnis. Procedūrų ir formalumų atlikimas naudojant elektronines priemones

Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka teikėjas ir gavėjas turi teisę visas šio įstatymo 18 straipsnio 3 dalyje nurodytas procedūras ir formalumus, susijusius su teisės teikti paslaugas įgijimu arba paslaugos teikimo veiklos vykdymu, atlikti per atstumą, elektroninėmis priemonėmis per kontaktinį centrą arba tiesiogiai kreipdamiesi į Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas. Ši nuostata netaikoma patalpų, kuriose teikiama paslauga, teikėjo naudojamos įrangos, fizinių teikėjo gebėjimų ar teikėjo arba jo darbuotojų sąžiningumo tikrinimo atvejais.

21 straipsnis. Dokumentų priimtinumą sąlygos

1. Jeigu įstatymuose ar kituose teisės aktuose nustatyta, kad teikėjas arba gavėjas privalo Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pateikti pažymėjimą, liudijimą ar kitą dokumentą, patvirtinantį, kad yra įvykdytas tam tikras reikalavimas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima:

1) valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą dokumentą, iš kurio aišku, kad toks reikalavimas yra įvykdytas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija negali reikalauti pateikti kitoje valstybėje narėje išduoto dokumento originalą, patvirtintą kopiją ar patvirtintą vertimą, išskyrus atvejus, kuriais kitoje valstybėje narėje išduoto dokumento originalo, patvirtintos kopijos ar patvirtinto vertimo pateikimas nustatytas Europos Sąjungos teisės aktuose ar juos įgyvendinančiuose Lietuvos Respublikos teisės aktuose, taip pat Lietuvos Respublikos teisės aktuose, kuriais siekiama apsaugoti svarbius visuomenės interesus;

2) suderintų formų, kurias Europos Sąjungos teisės aktų pagrindu nustato Europos Komisija, dokumentus. Jie yra lygiaverčiai pažymėjimams, liudijimams ir bet kokiems kitiems dokumentams, kuriuos privalo turėti ir (arba) pateikti teikėjas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus dokumentus, turi teisę reikalauti, kad būtų pateiktas dokumentų vertimas į lietuvių kalbą, tačiau šis vertimas neprivalo būti oficialiai patvirtintas.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkto ir 2 dalies nuostatos netaikomos šio įstatymo 3 priede nurodytiems dokumentams.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

22 straipsnis. Abipusė pagalba

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos bendradarbiauja su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija per VRI sistemą. Prisijungimo prie VRI

sistemos ir jos naudojimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai pateikia kontaktinio punkto funkcijas atliekančios Lietuvos Respublikos valstybės institucijos kontaktinius duomenis.

3. Kontaktinis punktas atlieka šias funkcijas:

1) koordinuoja per VRI sistemą vykstantį Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų administracinį bendradarbiavimą su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir Europos Komisija;

2) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms, taip pat informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Europos Komisijai per VRI sistemą, kai atliekami šio straipsnio 4 dalyje nurodyti veiksmai;

3) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms taikant šio įstatymo 10 straipsnį;

4) teikia tarnybinę pagalbą Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms taikant šio įstatymo 6 straipsnio 3 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį;

5) palaiko ryšius su kitų valstybių narių kontaktiniais punktais;

6) atlieka kitas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytas funkcijas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, atlieka šiuos veiksmus:

1) valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingų institucijų prašymu teikia informaciją apie Lietuvos Respublikos teikėjus ir jų teikiamas paslaugas Lietuvos Respublikoje, taip pat informaciją, ar teikėjas yra įsteigtas Lietuvos Respublikos teritorijoje ir ar, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turimais duomenimis, veiklos nevykdo neteisėtu būdu;

2) valstybės narės, kurioje teikiama paslauga, kompetentingų institucijų prašymu Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka atlieka Lietuvos Respublikos teikėjų ir (arba) jų veiklos patikrinimus, apžiūras ir tyrimus;

3) įsteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų prašymu Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka atlieka Lietuvos Respublikoje laikinai paslaugas teikiančių toje valstybėje narėje įsteigtų teikėjų ir (arba) jų veiklos patikrinimus, apžiūras ir tyrimus;

4) prireikus teikia įsteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms prašymus dėl informacijos pateikimo apie Lietuvos Respublikoje laikinai paslaugas teikiančius toje valstybėje narėje įsteigtus teikėjus ir jų teikiamas paslaugas, taip pat prašymus patvirtinti, kad teikėjas yra įsteigtas tos valstybės narės teritorijoje ir, kad jų turimais duomenimis, veiklos nevykdo neteisėtu būdu;

5) prireikus teikia įsteigimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms prašymus dėl Lietuvos Respublikoje laikinai teikiančių paslaugas valstybės narės teikėjų patikrinimų, apžiūrų ir tyrimų atlikimo;

6) prireikus teikia valstybių narių kompetentingoms institucijoms prašymus dėl tose valstybėse narėse laikinai paslaugas teikiančių Lietuvos Respublikos teikėjų patikrinimų, apžiūrų ir tyrimų atlikimo;

7) pagal kompetenciją užtikrina, kad vieši registrų duomenys valstybių narių kompetentingoms institucijoms būtų teikiami ta pačia tvarka kaip ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, taiko tinkamiausias priemones, kurių reikia imtis konkrečiais atvejais siekiant kuo greičiau pateikti valstybių narių kompetentingų institucijų prašomą informaciją ar atlikti kitus šio straipsnio 4 dalyje nurodytus veiksmus.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją ir prašymus valstybių narių kompetentingoms institucijoms teikia elektroninėmis priemonėmis per VRI sistemą. Prireikus Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją gali

kreiptis pagalbos į kontaktinį punktą.

7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informaciją, gautą atliekant šio įstatymo 22–27 straipsniuose nurodytas funkcijas, naudoja išimtinai prašyme dėl informacijos pateikimo nurodytais tikslais.

8. Atlikusios šio straipsnio 4 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytus patikrinimus, apžiūras ar tyrimus, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo prašymą pateikusioms valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateikti informaciją apie jų rezultatus, įskaitant informaciją apie priemones, kurios buvo taikytos arba planuotos taikyti teikėjams ir jų teikiamoms paslaugoms. Jei buvo priimtas sprendimas priemonių netaikyti, pateikiama informacija apie šio sprendimo priežastis.

9. Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija dėl pagrįstų priežasčių negali įvykdyti šio straipsnio 4 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyto valstybės narės kompetentingos institucijos prašymo, apie tai ji nedelsdama praneša prašymą pateikusiai valstybės narės kompetentingai institucijai.

10. Lietuvos Respublikos teikėjai privalo Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms teikti visą būtiną informaciją, reikalingą jų veiklai prižiūrėti pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus.

23 straipsnis. Keitimasis informacija apie teikėjų reputaciją

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos motyvuotu valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu pagal kompetenciją teikia informaciją apie dėl teikėjų priimtus sprendimus administracinėse ir baudžiamosiose bylose, sprendimus dėl ekonominių sankcijų ir drausminės atsakomybės taikymo, taip pat sprendimus, susijusius su nemokumu ir bankrotu sukčiavimo tikslais, kurie yra tiesiogiai susiję su teikėjo kompetencija ar dalykine reputacija. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nurodo Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, pagal kurias teikėjas buvo pripažintas kaltu arba nubaustas. Šioje dalyje nurodytą informaciją pateikusi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija apie tokios informacijos pateikimą praneša teikėjui.

2. Apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus administracinėse ir baudžiamosiose bylose, sprendimus dėl ekonominių sankcijų ir drausminės atsakomybės taikymo, taip pat kitus sprendimus pranešama valstybių narių kompetentingoms institucijoms tik tuo atveju, kai yra priimtas galutinis ir neskundžiamas sprendimas. Kitais šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pateikia informaciją, ar tam tikras sprendimas yra galutinis, ar yra apskūstas, taip pat informaciją apie tikėtiną galutinio sprendimo datą.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija turi teisę valstybės narės kompetentingai institucijai pateikti motyvuotą prašymą dėl informacijos apie valstybės narės kompetentingos institucijos kompetencijai priklausančius šio straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus pateikimo.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuri pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus yra vieša, pateikia savo interneto svetainėje.

24 straipsnis. Įspėjimo sistema

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, sužinojusi apie konkrečius teikėjo veiksmus ar aplinkybes, kurie gali turėti sunkių padarinių Lietuvos Respublikos ar valstybių narių teritorijose gyvenančių asmenų saugumui, sveikatai ir (arba) aplinkai, nedelsdama apie tai praneša teikėjo įsteigimo valstybei narei, kitoms susijusioms valstybėms narėms bei Europos Komisijai ir imasi šio įstatymo 22, 23, 25, 26, 27 straipsniuose numatytų priemonių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas pateikiamas per VRI sistemą.

3. Apie sprendimą šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka įspėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas valstybes nares ir Europos Komisiją Lietuvos Respublikos kompetentinga

institucija nedelsdama praneša teikėjui, dėl kurio tas sprendimas priimtas.

25 straipsnis. Kitose valstybėse narėse laikinai teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikos teikėjų priežiūra

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pagal kompetenciją prižiūri, kaip Lietuvos Respublikos teikėjai laikosi Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytų reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jie paslaugas teikia Lietuvos Respublikoje, ar laikinai kitoje valstybėje narėje.

2. Jeigu prireikia atlikti Lietuvos Respublikos teikėjų, laikinai teikiančių paslaugas kitose valstybėse narėse, patikrinimus, apžiūras ar tyrimus kitų valstybių narių teritorijose, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos per VRI sistemą pateikia valstybių narių kompetentingoms institucijoms prašymus dėl šių veiksmų atlikimo šio įstatymo 22 straipsnyje nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Lietuvos Respublikoje laikinai teikiančių paslaugas valstybių narių teikėjų priežiūra

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos imasi reikiamų priemonių ir atlieka patikrinimus, apžiūras ir tyrimus siekdamos užtikrinti, kad valstybių narių teikėjai, laikinai teikdami paslaugas Lietuvos Respublikos teritorijoje, laikytųsi pagal šio įstatymo 9 straipsnio 3 dalį Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi teisę savo iniciatyva atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų teikėjų patikrinimus, apžiūras ir tyrimus vietoje, tačiau šie veiksmai turi būti nediskriminaciniai, negali būti inicijuojami vien dėl to, kad teikėjas yra įsteigtas kitoje valstybėje narėje, ir privalo būti proporcingi.

27 straipsnis. Abipusė pagalba ribojant valstybių narių teikėjų laisvę laikinai teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje išimtiniais atvejais

1. Ketindama taikyti šio įstatymo 10 straipsnio nuostatas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija vadovaujasi šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pateikia valstybės narės teikėjo įsteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai prašymą dėl priemonių konkrečiam teikėjui taikymo ir prideda prašymą pagrindžiančią informaciją.

3. Gavusi teikėjo įsteigimo valstybės narės kompetentingos institucijos atsakymą į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymą ir manydama, kad išlieka pagrindas taikyti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytas priemones, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija praneša Europos Komisijai ir teikėjo įsteigimo valstybei narei apie savo ketinimą imtis priemonių ir nurodo:

1) priežastis, kodėl ji mano, kad teikėjo įsteigimo valstybės narės taikytos arba planuotos taikyti priemonės yra nepakankamos;

2) priežastis, kodėl ji mano, kad priemonės, kurias ji ketina taikyti, atitinka šio įstatymo 10 straipsnyje numatytas sąlygas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytas priemones gali taikyti ne anksčiau kaip po 15 darbo dienų nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto pranešimo išsiuntimo dienos.

5. Kai kyla rimtas tiesioginis pavojus arba daroma žala žmogaus sveikatai ar gyvybei, nuosavybės saugumui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytas priemones nesilaikydama šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos tvarkos. Tokiais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija apie priemonių taikymą ir to priežastis nedelsdama praneša Europos Komisijai ir teikėjo įsteigimo valstybės narės kompetentingai institucijai.

6. Jeigu Europos Komisija priima sprendimą, kad Lietuvos Respublikos kompetentingos

institucijos taikomos priemonės nesuderinamos su Europos Sąjungos teise, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija privalo nutraukti priemonių taikymą.

SEPTINTASIS SKIRSNIS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir jos įgaliotos institucijos iki 2009 m. gruodžio 28 d. priima šiam įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

29 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas, išskyrus 28 straipsnį, įsigalioja 2009 m. gruodžio 28 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ

FINANSINĖS PASLAUGOS, KURIOMS NETAIKOMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS PASLAUGŲ ĮSTATYMAS

1. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas.
 2. Skolinimas, be kita ko, įskaitant vartojimo kreditą, hipotekos kreditą, faktoringo operacijas (su atgręžtinio reikalavimo teise arba be jos), komercinių sandorių finansavimą (įskaitant teisės į turtą perėmimą).
 3. Lizingas (finansinė nuoma).
 4. Paslaugos, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.
 5. Kelionių čekių, vekselių ir kitų mokėjimo priemonių išdavimas ir administravimas, jei ši veikla nepriskiriama šio priedo 4 punktui.
 6. Garantijos ir įsipareigojimai.
 7. Prekyba savo arba klientų sąskaita:
 - 1) pinigų rinkos priemonės (čekiai, vekseliai, indėlio pažymėjimai ir kt.);
 - 2) užsienio valiuta;
 - 3) finansiniai ateities ir pasirinkimo sandoriai;
 - 4) valiutos keitimo ir palūkanų normos priemonės;
 - 5) perleidžiamieji vertybiniai popieriai.
 8. Dalyvavimas išleidžiant vertybinius popierius ir su jų išleidimu susijusių paslaugų teikimas.
 9. Įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, verslo strategijos ir su tuo susijusiais klausimais, taip pat su įmonių susijungimu ir pirkimu susijusios paslaugos.
 10. Finansų maklerio paslaugos.
 11. Finansinių priemonių portfelio valdymas ir konsultavimas.
 12. Vertybinių popierių saugojimas ir tvarkymas.
 13. Informacijos apie kreditavimą paslaugos.
 14. Saugojimo saugyklose, seifuose paslaugos.
 15. Elektroninių pinigų leidimas.
 16. Paslaugos, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymas.
 17. Paslaugos, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatymas.
-

SRITYS, KURIOMS NETAIKOMOS LIETUVOS RESPUBLIKOS PASLAUGŲ ĮSTATYMO 9 STRAIPSNIO NUOSTATOS

1. Lietuvos Respublikoje teikiamos bendrųjų ekonominių interesų paslaugos, įskaitant:
 - 1) vandens paskirstymo ir tiekimo paslaugas, taip pat nuotekų tvarkymo paslaugas;
 - 2) atliekų tvarkymo paslaugas;
 - 3) pašto paslaugas, kurioms taikoma 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 3 tomas, p. 71) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/6/EB (OL 2008 L 52, p. 3);
 - 4) elektros energetikos sektoriaus paslaugas, kurioms taikoma 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 96/92/EB (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 12 skyrius, 2 tomas, p. 211), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/3/EB (OL 2008 L 17, p. 6);
 - 5) dujų energetikos sektoriaus paslaugas, kurioms taikoma 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB (OL 2009 L 211, p. 94);
 - 6) šilumos energetikos sektoriaus paslaugas, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas ir Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatymas;
 - 7) naftos energetikos sektoriaus paslaugas, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos energetikos įstatymas ir Lietuvos Respublikos naftos produktų ir naftos valstybės atsargų įstatymas.
2. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 5 skyrius, 2 tomas, p. 431).
3. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 15 tomas, p. 355) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 1 skyrius, 4 tomas, p. 447).
4. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1977 m. kovo 22 d. Komisijos direktyva 77/249/EEB, skirta padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 52), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/100/EB (OL 2006 L 363, p. 141).
5. Skolų išieškojimas teismo tvarka.
6. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL 2005 L 255, p. 22) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. balandžio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 279/2009 (OL 2009 L 93, p. 11), II antraštinė dalis, taip pat Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 5–9 straipsniai, įstatymuose įtvirtinti reikalavimai, kad tam tikrą veiklą gali vykdyti tik tam tikros profesijos atstovai.
7. Teisiniai santykiai, kuriuos reglamentuoja 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 5 skyrius, 1 tomas, p. 35), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 592/2008 (OL 2008 L 177, p. 1).

8. Administracinio pobūdžio reikalavimai, susiję su laisvu asmenų judėjimu ir jų gyvenamąja vieta, kiek tai reglamentuoja 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, nuostatos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 5 skyrius, 5 tomas, p. 47) dėl administracinių formalumų, kuriuos naudos gavėjai turi atlikti Lietuvos Respublikos kompetentingose institucijose, kai paslauga teikiama Lietuvos Respublikoje.

9. Kai teikiant paslaugą trečiųjų valstybių piliečiai iš vienos valstybės narės atvyksta į kitą valstybę narę, valstybių narių galimybė reikalauti vizos ar leidimo gyventi iš trečiųjų valstybių piliečių, kuriems netaikomas abipusio pripažinimo režimas, nustatytas 1985 m. birželio 14 d. Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 19 skyrius, 2 tomas, p. 9), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. spalio 24 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1104/2008 (OL 2008 L 299, p. 1), 21 straipsnyje, arba galimybė įpareigoti atvykstančius ar atvykusius trečiųjų valstybių piliečius prisistatyti Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms.

10. Atliekų vežimas, kai taikomas 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL 2006 L 190, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 368/2009 (OL 2009 L 97, p. 8).

11. Autorių teisės, gretutinės teisės, duomenų bazių gamintojų teisės ir teisės, kurioms taikoma 1986 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 87/54/EEB dėl puslaidininkių įtaisų topografijų teisinės apsaugos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 8 tomas, p. 231) ir 1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/9/EB dėl duomenų bazių teisinės apsaugos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 15 tomas, p. 459), taip pat pramoninės nuosavybės teisės.

12. Veiksmai, kuriems pagal Lietuvos Respublikos įstatymus reikia notaro patvirtinimo.

13. Teisiniai santykiai, kuriems taikoma 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito (OL 2006 L 157, p. 87).

14. Kitoje valstybėje narėje finansinės nuomos sąlygomis išnuomotų transporto priemonių registracija.

15. Nuostatos dėl sutartinių ir nesutartinių prievolių, įskaitant sutarčių formą, nustatytos pagal tarptautinės privatinės teisės taisykles.

**TEISĖS AKTUOSE NURODYTI DOKUMENTAI, KURIEMS NETAIKOMOS
LIETUVOS RESPUBLIKOS PASLAUGŲ ĮSTATYMO 21 STRAIPSNIO 1 DALIES 1
PUNKTO IR 2 DALIES NUOSTATOS**

1. Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje ir 46 straipsnyje nurodyti dokumentai.
2. Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo 33 straipsnio 3 dalyje, 34 ir 37 straipsniuose nurodyti dokumentai.
3. Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymo 64 straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodyti dokumentai.
4. Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatyme nurodyti dokumentai, kurie privalo būti atskleisti.

ĮGYVENDINAMAS EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAS

2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL 2006 L 376, p. 36).
